

også godt understrege, at mere fleksibilitet, mere tid og bedre indhold og kvalitet er kodeordene i børne- og familiepolitikken i det nye årtusind.

Min opfattelse er, at børnene tit bliver overset i diskussionen om tid, økonomi og placering af ansvar. Vi skal udvikle en mere børnevenlig familiepolitik, og det er et projekt, som Socialdemokratiet arbejder seriøst på. Forbedringer skal komme ikke mindst børnene til gode.

Men når det her er sagt, er Socialdemokratiet uenigt med forslagsstillerne i forbindelse med løsningen på pasningsspørgsmålet. At klare pasningsproblemet via en mere tillokkende forældreorlov er ikke den rigtige løsning. Muligheden for at tage orlov skal ikke anvendes på grund af manglende institutionspladser, for det er slet ikke det, systemet er til for. De mange pasningsproblemer ude omkring i kommunerne skal løses gennem oprettelse af flere pasningstilbud i kommunalt regi, og det skal gøres økonomisk muligt gennem rammeaftaler mellem stat og kommune.

Børnepasning er et meget udgiftstungt område for kommunerne, ved vi godt. Derfor er der taget højde for det i den sidst indgåede aftale med kommunerne, og nu er det så op til dem at realisere målsætningen om at skabe flere pasningstilbud.

Når forældreorloven bliver inddraget i spørgsmålet om pasning, blander man orlov og børnepasning sammen på en for mig at se u hensigtsmæssig måde. Man bliver nødt til at skille tingene ad. Forældre tager orlov for at få bedre tid til børn og familie, mens børnepasning handler om at få tid til at passe arbejde eller uddannelse. Muligheden for at tage orlov er et godt familiepolitisk redskab, som Socialdemokratiet støtter, og det var da også den nuværende regering, der indførte børneorloven kort efter sin tiltræden.

Beslutningsforslaget vil have nogle uheldige virkninger. For det første vil forslaget gøre forældreorloven for dyr, og for det andet skal orlovsordninger ikke være skydeskive på grund af mange kommuners mangelfulde politik på børneinstitutionsområdet.

Jeg vil også godt understrege det, som fremgik af regeringens børnefamiliepolitiske redegørelse, der blev fremlagt for Folketinget i juni, og som socialministeren også var inde på, nemlig at regeringen er opmærksom på den dårlige økonomiske situation, der er for især enlige, som ufrivilligt gør brug af børnepasningsorlov,

hvis de ikke kan få en institutionsplads. Jeg vil også understrege det, socialministeren sagde om, at der kommer et lovforslag på området, som vil være et led i regeringens familiepolitik.

Lad mig afslutningsvis sige, at Folketinget i fællesskab med kommunerne skal sikre to ting: at børnepasningsorloven fastholdes, og at der gennemføres en reel børnepasningsgaranti i alle kommuner. Det er det, befolkningen forventer, det er den vare, vi politikere skal levere, og Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte B 32.

Erik Larsen (V):

Beslutningsforslaget er jo en genfremsættelse, og i den forbindelse skal jeg henvise til, hvad Venstres ordfører sagde ved den seneste behandling af forslaget; men jeg vil godt knytte en enkelt kommentar til forslaget.

Jeg synes, det er meget besnærende at sige: Jamen hvis kommunerne ikke kan leve op til pasningsgarantien, må vi give noget kompensation ad en anden vej, så man kan få et økonomisk grundlag for at gå hjemme og passe sine børn. Det kunne jo i virkeligheden være meget sympatisk set ud fra Venstres synspunkt om, at pengene skal følge børnene, men jeg tror næppe, at Enhedslisten vil være med til at gennemføre det synspunkt.

Beslutningsforslaget har den ulempe, at det faktisk ikke løser problemet, men kun lapper på et problem, som jeg mener, regeringen har et stort ansvar for, at man ikke har kunnet løse ude i kommunerne, nemlig at stille tilstrækkelig mange børnepasningsmuligheder til rådighed. Venstre har det grundlæggende synspunkt, at pengene bør følge børnene, og at der gives reel valgfrihed til forældrene, så de kan vælge mellem offentlig pasning, selv at passe børnene eller tilrettelægge en børnepasningsordning alene eller sammen med andre.

Jeg tror, at et stort ønske hos mange forældre er fleksibilitet. Flexibilitet vil også i høj grad være med til at løse det kommunale problem, og det vil i hvert fald bidrage til at fremme en udvikling i retning af en egentlig pasningsgaranti.

Venstre kan som sagt ikke støtte det foreliggende forslag.

Jens Heimburger (KF):

Det Konservative Folkeparti har heller ikke ændret sin holdning på det området – ikke at det aldrig nogen sinde vil kunne ske, men nok ikke lige i netop denne sag.